

N:o 125.

Uudenvuoden Päivänä.

Evank. Luukk. 2: 21.

Saarna Jeesuksen nimestä, pidetty v. 1531.

Te olette ennen, rakkaani, kuulleet tämän evankeliumin **edellisestä osassa ympärileikkauksesta**, jolla Kristus tahtoi ilmoittaa, kuinka hän meidän tähtemme antautui lain alaiseksi vapahtaakseen meidät siten kirouksesta. Me vietämmekin tätä juhlapäivää sen vuoksi, ettemme unohtaisi näin suurta hyvää työtä.

Nyt seuraa **toinen osa Herran Jeesuksen nimestä**, jonka evankelista erityisesti mainitsee sellaisena asianhaarana, jonka oikea tunteminen ja tietäminen on erinomaisen tärkeitä. Se nimi ei, näet, ole ihmisten keksimä, vaan on tullut alas taivaasta enkelin kautta, joka sen ilmoitti, kun hän neitsyt Maarialle ilmoitti Vapahtajamme pyhää sikiämistä ja syntymistä sanoen: **Katsos, sinä siität kohdussas ja synnytät Pojan, ja sinun pitää kutsuman hänen nimensä Jeesus**, Luukk. 1: 31. Sen vuoksi sanoo myöskin evankelista, että tämä **nimi oli niin enkeleiltä jo ennen kutsuttu, kuin hän sikisi äitinsä kohdussa**. Asia on nyt näin tarkkaan kerrottu sen vuoksi, jotta tietäisimme, että tämä on nimi, joka on Jumalalle sangen otollinen, koska hän on itse näin Poikansa kutsunut.

Tämä nimi merkitsee nyt suomeksi aivan samaa kuin **vapahtaja** eli **autuaaksitekijä**. Miksi taasen Kristuksella on sellainen nimi, sen ilmaisee enkeli Gabriel, kun hän sanoo Matt. 1: 21 Joosepille: **Sinun pitää kutsuman hänen nimensä Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä**. Hänen nimensä on siis Jeesus, **Vapahtaja**,

sen vuoksi, että hän voi auttaa ja vapahtaa ihmiset kaikesta hädästä, sisällisestä ja ulkonaisesta, ajallisesta ja ijankaikkisesta.

Tätä nimeä tulee meidän oppia hyvin tuntemaan ja tietää, että tämän lapsen nimi on Jeesus ja että hän on Vapahtaja, joka tahtoo auttaa ja vapahtaa meidät suurimmasta ja surkeimmasta hädästämme ja kurjuudestamme, joka on synty; ei siis mistään vähäpätöisestä hädästä ja kiusauksesta, jota tämä elämä tuo mukanaan, kun toinen joutuu siihen toinen tähän onnettomuuteen joko omaisuuteen, terveyteen tai muuhun ruumiilliseen tapaturmaan nähden. Sellaista on Jumala käskenyt itse maailmankin jossain määrässä auttamaan, kun on antanut sille keisareita, kuninkaita ja esivallan, joiden kunkin tulee suojella alamaisiaan näiden vihollisia vastaan. Hän on määrännyt isän ja äidin kunkin kohdastaan elättämään ja kurittamaan lapsiaan; hän on antanut maailmalle lääkäreitä jakelemaan neuvoja ja apua ruumiillisissa taudeissa, j. n. e. Mutta kaikki tuollaiset ovat kurjia vapahtajia tämän rinnalla, joka yksin voi ja jonka täytyy vapahtaa kansansa heidän synneistään.

Ken siis tahtoo ottaa vastaan tämän lapsen ja saada häntä Jeesukseksi eli vapahtajakseen, hänen täytyy pitää häntä Vapahtajana, ei juuri erityisesti ja paljon tätä elämätä varten, jonka hän kuten sanottu, on uskonut toisille, vaan tulevaista ja ijankaikkista elämätä vastaan, sillä hän tahtoo vapahtaa synnistä ja kuolemasta; sillä missä ei mitään syntiä enään ole, sieltä täytyy kuolemankin olla poikessa. Mieti

siis itsekseksi, eikö sinulla ole mitään enempää toivottavana Jumalalta kuin keisarilta ja muilta maallisilta herroilta. Ellet tahdo uskoa, että mitään toista elämätä on tämän perästä, niin on sinulla riittävä vapahtaja keisarissa ja äidissä, lääkäreissä j. n. e., sillä sellaiset on määrätty tämän elämän ja sen ajallisten tarpeiden tyydyttämistä varten.

Mutta jos uskot toisen elämän tulevan tämän jälkeen, niin tarvitset juuri sitä varten tätä Vapahtajaa, sillä siinä ei voi sinua auttaa isä eikä äiti, ei keisari eikä lääkäri, eikä mikään enkelikään. On kyllä totta, että kun keisari, isä, äiti tai muut ihmiset eivät tahdo tai voi auttaa, niin tahtoo tämä Herra Jeesus tulla tykösi ja tukea sinua ruumiillisessakin hädässä. Mutta se ei kuitenkaan ole hänen varsinainen eikä pääasiallinen virkansa ja tehtävänsä, jonka vuoksi meillä saarnaajilla ei oikeastaan olekkaan sellaista ihmisille saarnattavana.

Mutta se on hänen varsinainen virkansa ja siinä tahtoo hän antaa kaikkein syntisten kokea oman nimensä täyttämysten, että hän nimensä mukaan on Jeesus, se on: hän tahtoo vapahtaa synnistä, ijankaikkisesta kuolemasta ja perkeleen valtakunnasta, ja juuri siihen tarvitsemme me häntä. Ellei nimittäin mitään helvettiä, ei mitään perkeleen valtakuntaa eikä mitään ijankaikkista rangaistusta olisi, niin mihin me sitten tarvitsisimme tätä Herraa Jeesusta? Olisihan silloin kaikki samaa, kun joku ihminen kuolee ja kun joku puu kaatuu kumoon, tai kun joku järjetön luontokappale kuolee, jolla sitten on kaikki elämä lopussa. Siis me näemme, kuinka eläimellisiä ja ylimielisiä ne ihmiset ovat, jotka eivät tiedä mitään Jumalasta ja ijankaikkisesta elämästä.

Mutta ken uskoo Jumalan olevan, hänen täytyy myöskin päättää, ettei kaikki ole lopussa tämän maallisen elämän keralla, vaan että toinen ijankaikkinen elämä seuraa tätä. Kokemus sanoo meille, ettei Jumala etupääs-

sä pidä silmällä tätä elämätä, sillä silloin ei hän antaisi pahojen konnien niin kauvan harjoittaa vallattomuuttaan ja omistaa kaikkea kyllin täällä maan päällä? Sitävastoin lupaa Jumala nyt meille ijankaikkisen elämän tämän jälkeen ja sinne on tämä lapsi, Jeesus meidän Vapahtajamme, meitä auttava. Kun hän meidät sinne auttaa, niin on siinä totisesti apua kylläksi. Ja vaikka hän antaa meidän tässä elämässä vaivoin tulla toimeen, ikäänkuin meillä ei mitään Jumalata olisi, joka tahtois tai voisi meitä auttaa, niin mitä onkaan sen niin väliä, koska hänen apunsa etupäässä tarkoittaa ijankaikkista. Olkaamme sen vuoksi tyytyväisiä, käyköön tämän ajallisen kanssa kuinka tahansa.

Näemmehän, kuinka suruttomina paavi, kardinaalit, piispat ja muut Jumalan sanan vainoojat elävät ja harjoittavat kaikkea konnuutta Jumalan sanaa ja hänen kristitytensä kohtaan. Jumala seisoo ja katselee tuota, antaa niin tapahtua ja käyttäytyä, kuin ei hän näkisi sitä, niin että näyttää, kuin suvaitsisi hän pitää enemmän huolta pakanoista kuin kansastaan. Mutta jos olet kristitty, niin älä anna tuollaisen huolestuttaa itseäsi, sillä koska Jumala on Poikansa kautta luvannut meille varman avun ijankaikkiseen elämään, niin antaa hän sen vuoksi näin käydä tässä ajallisessa elämässä, ikäänkuin hän ei tahtois täällä olla missään tekemisissä meidän kanssamme. Sen tekee hän siinä tarkoituksessa, että oppisimme ja uskoisimme, että meillä tässä lapsessa Jeesuksessa on sellainen Vapahtaja, joka tahtoo auttaa meitä sinä aikana ja hetkenä, jolloin ei kukaan muu auttaa voi, se on: kun synty kantaa päällemme ja tahtoo jättää meidät ijankaikkisen kuoleman valtaan.

Muutoin valitettavasti näemme kyllä, kuinka vähän me, ellemme tuollaisessa hetkessä ja tilaisuudessa ole, haluamme tätä Vapahtajaa tai kyselemme häntä. Joka on terve ja

reipas ja jolla on arkku täynnä rahoja, eihän se tarvitse mitään muuta Vapahtajaa voidakseen ostaa mitään, koska voi rahallaan sen toimittaa, ja niin on laita kaikkein muidenkin ajallisten lahjain. Järki, viisaus ja valta voivat aina auttaa niissä asioissa, joita varten ne on säädetty. Äiti voi hoitaa lapsensa ruoalla, juomalla ja muulla sellaisella ylläpidolla, lääkäri voi auttaa sairasta, lakimies pahasta eli menetetystä oikeusasiasta j. n. e.

Mutta kun tämä ajallinen elämä on loppumassa eikä omatunto voi kieltää syntejään Jumalan tuomion edessä, kun sen siis täytyy peljätä ja kauhistua ijankaikkista kadotusta, silloin, silloin on tärkeä aika, että tämä Vapahtaja Jeesus tulee. Silloin ei voi keisari, ei isä, ei äiti, ei lääkäri, ei lakimies, eipä mikään enkelikään tai muu luontokappale auttaa. Mistä silloin mielit neuvoa ja apua etsiä? Et mistään muualta kuin tältä lapselta, jolla juuri tämmöiseen hätään nähden on nimenä Jeesus. Siinä juuri tahtoo hän olla saapuvilla ja auttaa kaikkia niitä, jotka sellaista hätää tuntevat ja häneltä apua etsivät.

Mutta siinäpä onkin varsin tärkeätä, että tarkoin pidät vaarin ja katsot eteesi, ettei kukaan saa väärentää eikä vaihtaa tätä nimeä sinulle eikä tehdä tästä Jeesuslapsesta sinulle mitään Fransiskusta, Dominikusta, Karteusiveljistöä, messua, anekirjaa, almua, paastoa tai mitään muuta sellaista, kuten paavikunnassa on tehty. Kaikki sellainen on petosta, sillä syntiä vastaan ei ole ketään muuta Vapahtajaa ei taivaassa eikä maan päällä, kuin tämä ainoa neitsyt Maarian lapsi, jolla yksin on oikea nimi **Jeesus**.

Ken siis etsii jotain muuta Vapahtajaa, olkoon se Karteusiveljistö tai mikä tahansa, hän on kadotettu. Ah, ken nyt oikein voisi mainita tätä lasta sen oikealla nimellä ja oikein sydämensä syvyydessä kutsua Jeesukseen! Oi, kuinka hyvin hänen laitansa olisi-

kaan, sillä tässä nimessä on meidän kaikkemme! Sen vuoksi tuleekin ihmisen juuri siitä eikä mistään muualta etsiä apua.

Niinpä pidä nyt varasi ja katso tarkasti, etkäs annat tälle lapselle hänen nimensä puhtaan, sillä totisesti on tosi, ettei yksikään muu ole eikä voi olla Vapahtaja syntiä ja kuolemata vastaan eikä niissä auttaa, ei taivaassa eikä maan päällä, olkoon hän paavi tai enkeli tai joku muu luontokappale; ei kukaan, ei kukaan muu kuin tämä ainoa neitsyt Maarian poika, jolla oikein on nimenä Jeesus. Voidaan tehdä hyviä töitä, mutta niiden nimenä ei ole Jeesus, ne eivät tee autuaaksi eivätkä vapahda kuolemasta; tämä ainoa lapsi yksin tekee autuaaksi ja vapahtaa kuolemasta. Ei mikään Fransiskus, ei mikään Dominikus, ei mikään Paljasjalkainen, ei mitkään valvojaiset, ei mikään anekirja, ei mitkään hyvät työt, ei mitkään almut, ei mikään paasto eikä nauharukous, vaan **Jeesus**, Jeesus Vapahtajamme tekee autuaaksi.

Ken nyt ahdistuksen ja kuoleman hetkellä voi lujalla uskolla sanoa: Tämä lapsi, neitsyt Maarian poika, jonka nimi on Jeesus, hän vapahtaa minun synnistä, häneen minä turvaan enkä kehenkään muuhun taivaassa tai maan päällä, hän on totisesti autuas. Sanan mukaan on tämä nyt kyllä pian opittu, mutta sydämeistä, kaikessa totuudessa ja ilman epäilystä uskoa sitä, se ei, Jumala paratkoon, tahdo edistyä meissä. Sen vuoksi tulee ottaa sitä tarkempi vaari asiasta: jos sinulle jotain pahaa tapahtuu täällä maan päällä ja sinä voit päästä siitä ihmisavulla, niin on se kyllä hyvä, mutta kun kerran joudut kuoleman pelkoon ja ahdistukseen ja sinun täytyy eritää täältä, niin käänny pois kaikesta sellaisesta, katso ainoastaan tähän Vapahtajaan ja sano: Minä tiedän itselläni vielä lääkärin, asianajajan, keisarin, kuninkaan ja papin, nimittäin Jeesuslapsen; hän tahtoo ja voi vapahtaa minut ijankaikkisesta kuolemasta.

Mutta tässäpä on perkele aina juoninensa ja tahtoo antaa tälle lapselle joitakin muita nimiä, niin että häntä pidettäisiin pelkkänä ankarana tuomarina ja etsittäisiin muita vapauttajia ja auttajia. Se pitää kuitenkin paikkansa, ettei hänellä ole nimensä Jeesus sen vuoksi, että hän antaisi sinulle kylliksi rahaa ja tekisi sinun joksikin suureksi herraksi täällä maan päällä. Kaikki sellainen on jo ammoin sitten järjestetty ja annettu, kun jumala 1 Moos. 1: 28 sanoo: **Vallitkaat kalat meressä ja taivaan linnut ja kaikki eläimet, jotka maalla liikkuvat.** Vaan se vuoksi on hänellä nimenä Jeesus, että hän on meidän Vapahtajamme ja auttaa meitä, varsinkin silloin, kun ei mikään muu tahdo eikä voi auttaa, ja kun meidän täytyy jättää kaikki, mitä meillä on ollut täällä maan päällä, ja siirtyä toiseen elämään.

Tämä nimi hylkää siis ja viskaa syrjään kaikki, mitä ihmiset yrittävät ilman Kristusta, ja minkä pitäisi olla ansiona ja apuna syntein anteeksi saamiseen ja ijankaikkiseen elämään. Kun joku munkki ajattelee: Minä tahdon säännöilläni niin sovittaa Jumalan, että hänen pitää olla minulle armollinen j. n. e., niin merkitsee se puhe: Minun muistoni nimenä olkoon Jeesus ja se saakoon aikaan, mikä muuten on Jeesuksen aikaan saatava. Kun paavi ja hänen saarnaajansa opettavat: Ei usko yksin autuaaksi tee, vaan jos tahdot autuaaksi tulla, täytyy sinun hyviä töitä tehdä ja niillä ansaita ijankaikkinen elämä, niin merkitsee tämä puhe: Hyvät työt ovat sinun Jeesuksesi.

Tämä on nyt kaikki tyyni petosta. Mitä ajattelen ja teen, sen nimenä ei suinkaan saa olla Jeesus, vaan tällä lapsella yksinään tulee se nimi olla. Mutta katsos, tätä nimeä eivät hänelle myönnä papit, piispat, munkit, nunnat eivätkä monet muutkaan sellaiset hengelliset; niin, emmepä mekään, kuin annamme synnin enemmän kauhistuttaa itseämme kuin tämän

lohduttaa ja ajattelemme: Ah, jospa en olisi tehnyt sitä ja sitä, kuinka hyvin laitani silloin olisikaan Jumalan edessä!

Sellaista ei voi kärsiä Pyhä Henki, joka vaatii, että tämä lapsi yksin saakoon pitää nimensä kokonaan. Kun siis me tahdomme tulla autetuiksi syntiä ja ijankaikkista kuolemata vastaan, niin me emme saa panna turvaamme omiin emmekä kaikkein pyhimyksien töihin ja apuun, vaan meidän täytyy lujalla uskolla pysyä kiinni yksin tässä lapsessa, jolla ainoalla on tehtävänsä mukainen nimi Jeesus, niin että se täytyy jättää hänelle kokonaan. Mutta ken tahtoo ottaa tämän nimen häneltä, kuten paavi ja turkkilaiset tekevät, hän on myöskin kerran saapa nähdä, miten hänen käypi.

Ken taasen järkähtämättä pysyy tässä nimessä, hänen ei tarvitse pelätä perkelettä ja paljoa vähemmän maailmaakaan, sillä sen nimen toi enkeli tänne alas taivaasta ja antoi sen Jumalan käskystä tälle lapselle, ennen kuin hän oli sinnyt äitinsä kohdussa. Jos nyt tämän nimen vainoojat, jotka osoittavat kansalle muita vapahtajia ja auttajia, käyvät enkeli Gabrielin kimppuun ja syyttävät häntä valheesta, niin hän on tietysti huutava Herralle meidän Jumalallemme sanoen: Herra, itsehän sinä olet käskenyt minun antamaan tämän nimen Pojallesi. Silloinpa saat nähdä, mitä vainoojat voivat toimittaa tätä nimeä vastaan ja mitä he siitä voittavat, ettei heillä ole Jeesusta eikä Jumalata, sillä silloin täytyy heidän kuolla synneissänsä ja joutua kadotukseen, kun sitä vastoin kaikki ne, jotka lujasti pitävät siitä kiinni, kestävät hyvin sekä Jumalan että hänen Poikansa edessä.

Oppikaamme sen vuoksi hyvin tuntemaan tämä nimi ja järkähtämättä pysymään siinä, että tämä lapsi on meidän ainoa Vapahtajamme syntiä, kuolemata ja perkelettä vastaan. Jos maailma siitä meitä vihaa, niin anna sen vihata. Ellei se tahdo tätä lasta pitää Vapahta-

janaan, olkoon ilman, se saa kyllä nähdä, mikä auttaa sitä kuoleman tullessa, voivatko sen omat tai muiden ihmisten työt, paastot, rukoukset, almut, messut, pyhimyksiin turvautuminen t. m. sen tehdä.

Mutta me tahdomme panna kaiken uskaluksemme siihen tietoon, että Jumala itse on antanut tämän nimen Pojallensa kutsuen hänet Jeesukseksi, Vapahtajaksi. Sen vuoksi tahdommekin mielellämme tunnustaa ja pitää häntä Vapahtajanamme, se on: me tahdomme pitää hänet lohduttajanamme, kun synti ja ijankaikkinen kuolema ahdistavat meitä, sillä hän auttaa meitä niitä vastaan. Sellaisesta toivosta ja uskosta me tiedämme, että se kelpaa Jumalalle ja että hän pitää sen suurimpana kunniana, minkä voimme hänelle osoittaa, jota vastoin taasen ei mikään ole hänelle niin vastenmielistä, kuin että joku ei tahdo ottaa vastaan tätä Vapahtajata tai etsii itselleen joi-takin muita vapahtajia hänen kerallaan.

Oppikaamme siis nyt tarkkaan nämä kaksi asiata, nimittäin Jeesuksen nimi ja hänen ympärileikkauksensa niinkuin joku muukin lapsi. Miksi hän sen tekee? Onhan hän synnintön eikä hän siis tarvitse ympärileikkausta tullakseen Jumalan lapseksi, niin onhan hän jo ennestään Jumalan Poika? Katsos, se tapahtuu sen vuoksi, koska hänellä pitää olla nimenä Jeesus, Vapahtaja, joka on vapahtava synnistä ja pahasta omastatunnosta, kuolemasta ja kaikesta pahasta, mikä syntiä seuraa.

Sillä juuri sen vuoksi hän antaa itsensä ympärileikata ja rupee lain alaiseksi, koska hän ei tahdo jättää mitään tekemättä kaikesta siitä, mitä Jumala on käskenyt ihmisten tehdä. Ken me siis näemme ympärileikkaamattomat sydämemme ja hirmuisen tottelemattomuutemme, niin älkäämme epäilkö, turvautkaamme Kristukseen ja sanokaamme: Minä olen valitettavasti suuri syntinen enkä ole täyttänyt Jumalani tahtoa, mutta silti en kui-

tenkaan tahdo epäillä Jumalata ja hänen armoaan. Mitä en minä ole tehnyt, sen on Kristus tehnyt edestäni; häntä ei voi laki syyttää, ettei hän olisi kaikkea täyttänyt. Sen vuoksi täytyykin lain jättää minut rauhaan voimatta minua kadottaa tai syyttää, sillä minä en ole yksinäni, vaan Kristus on kanssani. Hänestä minä kiinni pidän, joka niin kalliisti on maksanut syntini ja sen sijaan lahjoittanut minulle viattomuutensa ja vanhurskautensa. Nytpä ei laki eikä perkele voi tehdä minulle mitään. Katsos, tällä tavalla pitäisi meidän käyttää hyväksemme Kristuksen ympärileikkausta ja hänen nimeään.

Jos olisi aikaa, voitaisiin tähän sovittaa profeetain ihanat lohdutussaarnat Kristuksesta ja hänen valtakunnastaan, syntein anteeksi saamisesta, vanhurskauttamisesta ja ijankaikisesta elämästä, jonka kaiken hän tekee ja antaa meille, sillä enkeli sulkee kaikki tuollaiset saarnat yhteen ainoaan sanaan, että Kristus on oleva koko maailman Vapahtaja ja nimeltä Jeesus.

Mutta varsinkin viittaa Jesaian (9: 6) suloinen ennustus tähän, kun profeeta antaa Herralle Kristukselle seuraavat kuusi nimeä: **Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä, Jumala, Ijankaikkinen Isä, Rauhan Päämies.** Kaikki nuo nimet tähtäävät siihen, että me tämän lapsen kautta vapahdetaan synnistä, kuolemasta ja perkeleestä vanhurskauteen ja ijankaikkiseen elämään.

Mitä nyt tekeekään tuo häpeällinen antikristus, paavi ja hänen perkeleelliset saarnaajansa, jotka riistävät tämän nimen Kristukselta ja esittelevät hänen ihmisille ainoastaan ankara ja vihaisena tuomarina, jonka eteen ei kukaan saata tulla ja jolta ei kukaan voi armoa saada, jolla ei ole kaikkein pyhain esirukoukset ja monet hyvät työt? Onhan tämä kahdenkertainen synti. Ensiksi riistävät he Kristukselta hänen nimensä eivätkä salli hänen olla

Jeesuksena Vapahtajana. Sitten antavat he tämän nimen pyhillensä, niin, omille töilleenkin, ikäänkuin Kristuksen olisi tarvinnut vapahtaa itsensä ja kuin hän haluaisi meidän perikatoamme.

Niin, mitäpä ei perkele tee? Eikö hän joka hetki koeta ajaa sydämiimme sellaisia ajatuksia, kuin olisi Jumala meille armoton ja kuin tahtoisi hän antaa meidän langeta kiusauksessamme? Mutta kuinka sopivat nyt tuollaiset ajatukset tähän nimeen, jonka enkeli Jumalan käskystä antaa hänen Pojalleen kutsuen hänet **Jeesukseksi**. Jos nyt tämä nimi on oikea ja tosi, niin ei suinkaan voi Jumalan halu ja tahto olla, että me hukkuisimme, vaan

hänen tahtonsa täytyy olla se, että tulemme vapahdetuiksi ja autuaiksi.

Me voimme ja meidän tulee sen vuoksi pitää tätä nimeä rakkaana ja kaikissa ahdistuksissa pysyä siinä, että Jumalan Pojan ja meidän Herramme Kristuksen nimenä on Jeesus, joka on Vapahtajamme, niinkuin myöskin heti paratiisissa hänestä luvattiin, että **hänen piti** polkea rikki käärmeen pää, se on: vapahtaa meidät perkeleestä ja hänen valtakunnastaan.

Jumala, kaiken lohdutuksen ja laupeuden Isä, lisätköön ja vahvistakoon joka päivä sellaista uskoa meissä ja pitäköön meitä siinä rakkaan Poikansa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Amen! Amen!

Ps. 48: 11:

Jumala, niinkuin sinun nimes on, niin myös on sinun kiitokses hamaan maailman ääreen. Amen.

Suvipuolen loppu.